

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. α) Σκεφτόμουν κάτι και κρατούσα σημειώσεις· αν και είχα τα δίκτυα άδεια, είχα όμως τις πλάκες (μου) γεμάτες. Τα δάση και η μοναξιά (ερημιά) είναι μεγάλα (δυνατά) ερεθίσματα της σκέψης. Όταν θα είσαι (πας) στο κυνήγι, θα μπορέσεις και εσύ να φέρεις τις πλάκες (εκεί): δεν θα δεις την Αρτέμη να περιπλανιέται στα βουνά, αλλά την Αθηνά.

β) Μόλις το βραδάκι επέστρεψε σπίτι του, η κορούλα του Τερτία, η οποία τότε ήταν πάρα πολύ μικρούλα, έτρεξε στην αγκαλιά του πατέρα της. Ο πατέρας έδωσε στην κόρη ένα φιλί (τη φίλησε), αλλά παρατήρησε πως αυτή ήταν λιγάκι λυπημένη. «Τι συμβαίνει» είπε «Τέρτιά μου; Γιατί είσαι θλιμμένη; Τι σου συνέβη;» «Πατέρα μου» απάντησε εκείνη «πέθανε ο Πέρσης».

B. 2.

οικοδομή → domum

κομπλεξικός → complexum

πατρικός → pater

κουρσάρος → cucurrit

απόδοση → dedit

B. 6. α)

aliquid:	είναι σύστοιχο αντικείμενο στο ρήμα cogitabam
plenas:	είναι κατηγορούμενο στο ceras (μέσω του ρήματος habebam)
ad vesperum:	Είναι εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο rediit
filiae:	είναι έμμεσο αντικείμενο στο dedit
Mi:	είναι επιθετικός προσδιορισμός στο pater

β) Ut domum ad vesperum rediit: Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο ut, γιατί εκφράζει το προτερόχρονο. Εκφέρεται με οριστική

παρακειμένου (rediit), καθώς αναφέρεται στο παρελθόν και δηλώνει κάτι το πραγματικό.
Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα *cucurrit*.